

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 29Pc/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201056
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Paulína Čaplánová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225201056.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II, v právnej veci navrhovateľa: Mestská časť Bratislava - Ružinov, Mierová 288/21, Bratislava, opatrovník J. N., Q.. XX.XX.XXXX, obmedzeného v spôsobilosti na právne úkony, trvale bytom A. X, U., umiestneného v D. Y. Y. pre D., I.. Y. XX, U., proti žalovanému: J. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. U. - X. T., prechodne bytom ubytovňa J., F. XX, U., o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným súdu dňa 02.04.2025, sa navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému zakáže približovať sa na viac ako 5m k J. N., Q.: XX.XX.XXXX, W. U. A. X, U., R. D. Y. Y. pre D., I.. Y. Č.. XX, XXX XX U. a zakáže mu tohto kontaktovať poštou, telefonicky, elektronicky či iným spôsobom. Zároveň, že súd poučí žalovaného, že môže podať žalobu vo veci samej, pričom stranami v konaní je žalovaný a navrhovateľ, predmetom konania je zrušenie zákazu odporcu približovať sa na viac ako 5m k navrhovateľovi. Právnym následkom rozhodnutia, ktorým sa vyhovie žalobe vo veci samej je vydanie rozhodnutia o zrušení uznesenia o neodkladnom opatrení.

2. Navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že bola na základe uznesenia Mestského súdu Bratislava II, č.k. 59Ps/6/2023-65 zo dňa 11.03.2024 a uznesenia Krajského súdu v Trnave, č.k. 13CoPs/8/2024 zo dňa 20.09.2024, obe právoplatné dňa 09.10.2024, bola Mestská časť Bratislava - Ružinov ustanovená za opatrovníka J. N.Ž., Q.. XX.XX.XXXX (ďalej aj ako „opatrovanec“), ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Opatrovníkovi bola uložená povinnosť opatrovanca zastupovať pri všetkých právnych úkonoch a spravovať jeho majetok. Predchádzajúcim opatrovníkom opatrovanca bol žalovaný, s ktorým zároveň žil niekoľko rokov v ubytovni na F. I. (v mestskej časti Bratislava - Ružinov). Žalovaný bol z funkcie opatrovníka odvolaný okrem iného aj z dôvodu, že mal súd za preukázané, že starostlivosť o nesvojprávneho nie je adekvátne zabezpečovaná. Žalovaný vo funkcii opatrovníka, ktorý má v rámci výkonu opatrovníctva povinnosť zabezpečovať starostlivosť o opatrovanca, opakovane, napriek upozorneniam, zlyhal. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že opatrovník dlhodobo požíva alkoholické nápoje, v dôsledku čoho nie je schopný adekvátne zabezpečovať starostlivosť o menovaného. Súd tak dospel jednoznačne k záveru, že opatrovník dlhodobo zanedbáva svoje povinnosti, čím môže dôjsť k potencionálnemu ohrozeniu života a zdravia opatrovanca. Opatrovník už pred tým, ako bol ustanovený namiesto žalovaného do funkcie opatrovníka, mal viaceré poznatky o tom, že starostlivosť o opatrovanca nie je riadne zabezpečená, čo sa prejavovalo predovšetkým tak, že tento sa potuloval nedostatočne odetý v uliciach Ružinova, čo opakovane hlásili novému opatrovníkovi rôzni obyvatelia Ružinova. Nový opatrovník teda poznal problematickú situáciu opatrovanca ešte pred tým, ako bol ustanovený do funkcie opatrovníka, keď na základe opakovaných podnetov, ale aj z vlastnej činnosti zistil, že opatrovanec sa potuluje po uliciach bez dozoru, adekvátneho oblečenia a pravdepodobne aj bez zabezpečenia stravy (keďže trávil na ulici veľmi dlhý čas). U opatrovanca bola možné rozpoznať aj jeho dezorientáciu, ktorá vychádza z

jeho duševného stavu, čo v kombinácii s vyššie uvedenými faktormi viedlo obyvateľov a aj samotného nového opatrovníka k obavám o jeho zdravie, prípadne dokonca život - k takému záveru dospel aj súd v konaní o zmene opatrovníka. Nový opatrovník z pozície obce, ktorej úlohou je aj zabezpečenie sociálneho poradenstva (v rámci zákona o sociálnych službách) pochopiteľne prejavoval o situáciu opatrovanca nielen tým, že bol účastníkom konania o zmene opatrovníka, ale preverovaním pomerov opatrovanca ešte pred ustanovením do funkcie opatrovníka. Z poznatkov opatrovníka (a ostatne aj z dokazovania vykonaného v rámci konania o zmene opatrovníka) vyplynulo, že medzi opatrovancom a žalovaným je určitá citová väzba, na druhej strane je však potrebné poznamenať, že žalovaný dlhodobo riadne nepracuje a požíva nadmerne alkoholické nápoje, čo vytvára predpoklad, že na uspokojovanie vlastných potrieb mohol využívať aj príjmy opatrovanca, a táto skutočnosť mohla byť dôvodom, pre ktorý žalovaný nesúhlasil so zmenou opatrovníka a odmietal riešenie situácie opatrovanca jeho umiestnením do zariadenia sociálnych služieb - čo bolo podľa nového opatrovníka jednoznačne najlepšie riešenie situácie opatrovanca, o ktorého sa žalovaný nestaral, resp. postarať nevedel. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že žalovaný dojednal výkon tzv. osobnej asistencie pre opatrovanca s Ing. J.Á. F. - v súvislosti s touto skutočnosťou súd v rámci dokazovania vykonaného v konaní o zmene opatrovníka dospel k nasledovnému záveru: Taktiež súd nemohol prijať argument, že starostlivosť o opatrovanca je zabezpečovaná aj v čase neprítomnosti J. Š., prostredníctvom osobného asistenta, pričom je nutné poukázať na tú skutočnosť, že i samotný svedok, ktorý vykonáva funkciu osobného asistenta, Z.. J. F., že tento nemá ani elementárne znalosti o zdravotnom stave opatrovanca, napr. nevie aké lieky menovaný užíva, kto mu ich podáva, či mu je pravidelne podávaný inzulín, kto mu ho podáva, či sa pravidelne stravuje. Vyššie uvedené zistenia súdu v spojení s poznatkami nového opatrovníka potvrdzujú predpoklad, že výkon osobnej asistencie bol pravdepodobne len fiktívny, čo potom zakladá podozrenie, že v skutočnosti bola osobná asistencia dojednaná len ako zdroj finančných prostriedkov, o ktoré sa delil osobný asistent so žalovaným. Tento predpoklad potvrdzuje aj skutočnosť, že Ing. J. F. býval v tej istej ubytovni ako žalovaný a opatrovanec a ďalej najmä to, že v čase, kedy už žalovaný nebol opatrovníkom opatrovanca, a teda odplatu za výkon osobnej asistencie nevyplácal žalovaný, ale nový opatrovník, sa žalovaný opakovane telefonicky dopytoval u nového opatrovníka, či príspevok na osobnú asistenciu už novému opatrovníkovi bol poukázaný, a teda či je možné, aby osobnému asistentovi (teda Ing. J. F.) bola vyplatená odplata za osobnú asistenciu a nakoniec samotný žalovaný bol aj osobne prítomný pri vyplácaní tejto odplaty Z.. J. F. v pokladni nového opatrovníka. Z vyššie uvedeného teda vyplýva predpoklad, že záujem žalovaného o opatrovanca je motivovaný aj tým, že môže byť pre žalovaného zdrojom príjmov, a to jednak prostredníctvom nakladania s príjmom opatrovanca, resp. prostredníctvom odplaty za osobnú asistenciu, ktorá však v prípade, kedy je opatrovanec umiestnený v zariadení sociálnych služieb nie je opodstatnená. Nový opatrovník po tom, ako sa stal opatrovníkom, mal záujem vybrať pre opatrovanca vhodné zariadenie sociálnych služieb, v ktorom by mal zabezpečenú pravidelnú stravu, dohľad nad liečbou ako aj vyhovujúce životné podmienky. Umiestnenie opatrovanca v zariadení sociálnych služieb však komplikoval nesúhlas žalovaného, ktorý v tomto smere opatrovanca neustále ovplyvňoval - pritom práve vzhľadom na mentálnu zaostalosť a psychiatrickú diagnózu je opatrovanec veľmi ľahko ovplyvniteľný a skutočnosť, čo by mu prinieslo umiestnenie v zariadení sociálnych služieb nie je schopný posúdiť. Opatrovanec celý život vyrastal v patologickom prostredí, kde absentovali základne hygienické návyky a preto nevyhovujúce prostredie u žalovaného (pomôčený bytový priestor vrátane lôžka na spanie, alkoholizmus, absencia podávania liekov a inzulínu) nevedel vyhodnotiť ako ohrozujúce. Opatrovanec nie je schopný posúdiť následky svojich rozhodnutí a rovnako nie je schopný postarať sa o seba sám. Keďže vzhľadom na väzbu medzi opatrovancom a žalovaným a na skutočnosť, že žalovaný neustále vplýval na opatrovanca, aby tento zostal so žalovaným bývať v ubytovni, nebolo umiestnenie opatrovanca v zariadení sociálnych služieb možné, opatrovník bol nútený zabezpečovať starostlivosť o opatrovanca s tým, že tento zostával bývať v ubytovni so žalovaným. Hoci opatrovník nepovažoval zotrvanie opatrovanca v ubytovni so žalovaným za vhodné, keďže nemal možnosť proti vôli opatrovanca (ovplyvnenej žalovaným) tohto umiestniť v zariadení sociálnych služieb, v rámci obmedzených možností a po ubezpečení zo strany žalovaného, že tento vyvinie maximálnu snahu, dojednal so žalovaným osobnú asistenciu, a to od 19.12.2024. Opatrovník pravidelne vykonával osobné návštevy opatrovanca za účelom kontroly zabezpečenia starostlivosti. Po krátkej dobe sa však opakovala situácia z minulosti, kedy obyvatelia mestskej časti Bratislava - Ružinov opäť oznamovali opatrovníkovi, že sa opatrovanec bez dozoru v nedostatočnom oblečení (išlo o zimné obdobie) potuluje po uliciach. Anonymný zdroj navyiac opatrovníkovi oznámil, že žalovaný v ubytovni dokonca predával jedlo navarené z potravín zakúpených opatrovníkom opatrovancovi, nakoľko už nemal k dispozícii finančné prostriedky z príspevku za osobnú asistenciu a opatrovanec si od obyvateľov ubytovne pýtal cigarety napriek tomu, že mu ich opatrovník zakúpil. Situácia eskalovala dňa 28.01.2025, kedy

zamestnankyňa opatrovníka objavila opatrovanca v tričku s krátkym rukávom na križovatke J. pri kvetinárstve, pričom tento bol podchladený a v takom stave, že bol nutný jeho prevoz záchrannou zdravotnou službou do nemocnice - mal omrzlinu hornej pery a bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Keďže napriek príslubom žalovaného nedošlo k žiadnemu zlepšeniu situácie, ukázalo sa ako nevyhnutné, aby sa opatrovník opätovne pokúsil o umiestnenie opatrovanca do zariadenia sociálnych služieb po tom, ako skončí jeho hospitalizácia. Pokus o umiestnenie navrhovateľa do zariadenia komunitnej rehabilitácie E. dňa 18.02.2025 (bezprostredne po ukončení hospitalizácie) napriek uzavretiu zmluvy o poskytovaní sociálnej služby opatrovníkom za opatrovanca však zlyhal, nakoľko v zariadení už pred jeho príchodom s opatrovníkom čakal žalovaný, pričom tento opatrovanca okamžite po príchode odtiahol bokom a namiesto jeho motivovania na zotrvanie v zariadení mu opakovane hovoril, že v zariadení zostať nemusí. Výsledkom približne 10-minútového rozhovoru bol útek opatrovanca zo zariadenia. Žalovaný imitoval snahu opatrovanca dosiahnuť, ale do zariadenia sa už nevrátili. Opatrovník bol opäť postavený do situácie, kedy sa mu zásahom žalovaného nepodarilo zabezpečiť ochranu zdravia a života opatrovanca jeho umiestnením v zariadení sociálnych služieb. Dňa 24.02.2025 opatrovníka kontaktoval pracovník ubytovne, v ktorej sa opatrovanec zdržiaval spolu so žalovaným, pričom opatrovníkovi oznámil, že žalovaný mal infarkt a bol odvezený do nemocnice, pričom opatrovanec opustil ubytovňu a odišiel neznámo kam. O niekoľko hodín opatrovníka kontaktoval žalovaný, že v nemocnici nezostal (a to napriek hrozbe zhoršenia jeho zdravotného stavu a ochrnutia polovice tváre) a uviedol, že opatrovanec je s ním. Za danej situácie, kedy už tak nevyhovujúce podmienky spoluzitia opatrovanca so žalovaným sa ešte zhoršili tým, že mal žalovaný nevyhovujúci zdravotný stav, sa opatrovníkovi v súčinnosti s políciou podarilo dobrovoľne previezť opatrovanca do D. Y. Y.Ž. pre D., I.. Y. Č.. XX, XXX XX U., kde je umiestnený doposiaľ. Žalovaný s týmto postupom opatrovníka nesúhlasil, avšak počas adaptačného procesu bol kontakt medzi opatrovancom a žalovaným obmedzený v podstate len na listovú korešpondenciu, a teda žalovaný nemal možnosť vplývať na opatrovanca, aby zariadenie opustil. Pritom je zrejmé, že pobyt v zariadení sociálnych služieb je pre opatrovanca vhodný a potrebný - opatrovanec začal viac komunikovať, zapája sa do činností, pomáha v dielni a kuchyni, je usmievavý a v neposlednom rade nie je ohrozený na zdraví a živote, keďže je v bezpečnom prostredí. Navyiac, podľa vyjadrenia zariadenia sa opatrovanec dokáže bez problémov samostatne jesť, vie sa sám obliecť, vie sa obslúžiť po použití toalety a vie vykonať mnoho iných sebaobslužných úkonov, ktoré nevykonával v čase spoluzitia so žalovaným, čo žalovaný opatrovníkovi odôvodňoval tak, že jednoducho sám vykonať nevie. Uvedené vytvára podozrenie, že žalovaný zámernie zamedzoval opatrovancovi v sebaobsluže, aby tak ten nadobudol väčší pocit závislosti na žalovanom. Napriek vyššie uvedenému pozitívnemu vplyvu pobytu v zariadení sociálnych služieb, žalovaný vyvíja snahu smerujúcu k tomu, aby opatrovanec zariadenie opustil - opakovane telefonicky kontaktoval zariadenie (aj pod identitou brata opatrovanca) pričom sa správa nátlakovo až vulgárne. Do zariadenia sa opakovane dostavil aj osobne napriek tomu, že mu bolo vysvetlené, že by sa nevhodným kontaktom mohla narušiť adaptácia opatrovanca - počas krátkeho kontaktu s opatrovancom tohto citovo vydieral a používal manipulatívne techniky, ktoré ho majú podnietiť k opusteniu zariadenia. Žalovaný opakovane telefonicky kontaktoval aj opatrovníka, pričom sa niekoľko krát zmienil, že urobí všetko preto, aby opatrovanca „získal“, a to napriek tomu, že napr. dňa 03.02.2025 do úradného záznamu opatrovníka uviedol, že nemá pevnú vôľu, aby abstinoval a že si je vedomý potreby umiestnenia opatrovanca v zariadení sociálnych služieb, kde mu bude poskytovaná potrebná starostlivosť. Podstatou úlohy opatrovníka je zastupovanie opatrovanca v právnych úkonoch, a nie jeho osobná starostlivosť, je však povinný v rámci svojich kompetencií vykonať za opatrovanca také právne úkony, ktoré smerujú k zabezpečeniu jeho životných a ďalších potrieb. Za tým účelom pochopiteľne musí opatrovník poznať potreby či záujmy opatrovanca, ale aj jeho názory a želania (a tieto pri uskutočňovaní právnych úkonov primeraným spôsobom zohľadniť). Nie je však možné, aby opatrovník (naviac ako právnická osoba) eliminoval (negatívny) vplyv žalovaného na navrhovateľa, ktorý vychádza z ich dlhoročného spoluzitia, ktoré v prípade verejného opatrovníka ani neprichádza do úvahy. Opatrovník vykonal s opatrovancom množstvo osobných pohovorov, pričom je pravdou, že opatrovanec viackrát deklaroval záujem na spoluzití so žalovaným - za danej situácie nebolo možné jednoznačne vyhodnotiť, či ide o skutočný záujem, alebo len dôsledok manipulácie žalovaného, ale jeho situácia sa stala natoľko vážnou, že je potrebné uprednostniť záujem na ochrane života a zdravia opatrovanca - pričom túto je možné za súčasnej situácie zabezpečiť len jeho pobytom v zariadení sociálnych služieb, ktorý navyiac sám opatrovanec vníma pozitívne a došlo aj k zlepšeniu jeho celkového stavu. Podstatou tohto návrhu je zamedzenie styku žalovaného s opatrovancom, keďže žalovaný preukázateľne presviedča opatrovanca, aby opustil zariadenie sociálnych služieb. Pritom je preukázané, že ďalšie zotrvanie opatrovanca v blízkosti žalovaného, resp. bez zabezpečenia poskytovania sociálnej služby opatrovancovi, môže viesť k vážnemu ohrozeniu jeho zdravia, či života - existencia skutočnej

hrozby je potvrdená tým, že opatrovanec sa v čase pred zabezpečením sociálnej služby opakovane potuloval po uliciach, následkom čoho bola nutná aj jeho hospitalizácia a ostatne aj uznesenie súdu v konaní o zmene opatrovníka potvrdzuje, že žalovaný dlhodobo zanedbáva svoje povinnosti, čím môže dôjsť k potencionálnemu ohrozeniu života a zdravia opatrovanca. Ďalej táto skutočnosť vyplýva aj z lekárskej správy zo dňa 28.01.2025-18.02.2025, v ktorej sa uvádza, že v prípade, ak nebude opatrovanec užívať určené lieky príde k opätovnej dekompenzácií jeho zdravotného stavu v akom bol do nemocnice vždy prijatý. Naďalej pretrváva hrozba negatívneho ovplyvňovania žalovaným, citového vydierania a podnecovania opatrovanca k úteku a preto po období intenzívneho hľadania iných, zmierlivých možností nevidí opatrovník inú možnosť ako zabezpečiť ochranu života a zdravia opatrovanca jeho umiestnením v zariadení sociálnych služieb, pre zachovanie ktorého je nevyhnutný zákaz priblíženia sa žalovanému k opatrovancovi a zákaz jeho kontaktovania.

3. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 27Ps/15/2010-29 zo dňa 29.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.01.2011, súd pozbavil Marcela Ružičku, nar. 09.07.1988, spôsobilosti na právne úkony. Za opatrovníka súd ustanovil Jozefa Ružičku.

4. Uznesením č.k. 59Ps/18/2015-33 zo dňa 03.10.2016 bývalý Okresný súd Bratislava II odvolal H. N., Q.. XX.XX.XXXX z výkonu funkcie opatrovníka a za opatrovníka ustanovil J. Š., Q.. XX.XX.XXXX.

5. Mestský súd Bratislava II uznesením č.k. 59Ps/6/2023-65 zo dňa 11.03.2024, odvolal J. Š. z funkcie opatrovníka J. N., Q.. XX.XX.XXXX a za jeho opatrovníka ustanovil Mestskú časť Bratislava - Ružinov, Mierová 21, Bratislava, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať ho pri všetkých právnych úkonoch a spravovať jeho majetok.

6. Súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj všetkými pripojenými dôkazmi a súdnymi rozhodnutiami a dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemá charakter neodkladnosti.

7. Podľa § 324 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. f), g) a písm. h) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje; aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená; aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p., ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 329 ods. 1 vety prvej a ods. 2 C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prihliadal na to, či si jeho nariadenie vyžaduje bezodkladná potreba úpravy pomerov, alebo či je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov, by bolo právo ohrozené. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako i osvedčenie, že je tu bez okamžitého zásahu súdu nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

14. Definícia bezodkladnosti v právnom kontexte je také, ktoré musí byť vykonané okamžite, aby sa predišlo neodvratnej škode alebo nebezpečenstvu. To znamená, že situácia vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, aby sa chránili práva, životy alebo zdravie osôb. Povaha neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia k opatrovancovi je opatrenie, ktoré síce môže byť dôležité na ochranu opatrovanca, avšak nemusí vyžadovať bezodkladný zásah v tom zmysle, že by išlo o situáciu, ktorá by priamo ohrozovala život alebo zdravie opatrovanca v danom momente. Tento zákaz môže byť dôležitý, ale jeho neodkladnosť závisí od konkrétnych okolností, ktoré nie vždy musia vyžadovať okamžitý zásah. Zákaz priblíženia k opatrovancovi nepredstavuje situáciu, ktorá by si vyžadovala okamžitý zásah na ochranu života alebo zdravia, a preto nemá charakter bezodkladnosti.

15. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojenými listinnými dôkazmi, súd dospel k záveru, že o predmetnom návrhu môže rozhodnúť aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia a potrebu bezodkladne upraviť pomery strán v zmysle podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ tvrdenia nepreukázal dôkazmi, ktoré by osvedčovali aktuálnu situáciu, bezodkladnú potrebu úpravy pomerov. Navrhovateľ nepreukázal, že by žalovaný aktuálne ohrozoval svojim konaním telesnú alebo duševnú integritu opatrovanca, resp. že by jeho telesná alebo duševná integrita mohla byť ohrozená. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko nebola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, resp. nebola naplnená obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Keď súd dospel k záveru, že nebola preukázaná bezodkladná potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. d) C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).